

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی
د ستراتژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز

تحليل هفته

شماره: ۱۱۸ (از ۲۶ ثور الی ۲ جوزا ۱۳۹۴ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی و اقتصادی هفته وار است که به زبان های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می گردد، تا نهادهای سیاست گذار از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می خوانید:

- مقدمه ۲
- **توافق نامه با آی اس آی؛ نه آن دشمنی، نه این دوستی!**
- تعریف از دشمن مشترک ۴
- استقبال پاکستان از این توافق نامه ۴
- عملیات مشترک در دو سوی مرز ۵
- مبارزه با جدایی طلبی ۶
- نتیجه گیری ۶

د افغانستان په لور د روسیې زیاتېدونکې لېوالتیا

- د روسانو ماتې او د مسکو د تگلارې بدلون ۹
- افغان-روس اړیکې د سپتمبر له یولسمې تر اوسه ۱۰
- د روسیې د زیاتېدونکې لېوالتیا او اندېښنو عوامل: ۱۲
- 1. له سیمې څخه د امریکایانو وتل ۱۲
- 2. د کابل-واشنگټن د اړیکو خرابوالی اړیکې ۱۲
- 3. داعش پله ۱۲
- 4. نشه یي توکي ۱۳
- 5. د شمال ناامنی ۱۴

سريزه

د افغانستان او پاکستان د استخباراتي سازمانونو ترمنځ د گډو همکاريو لاسليک شوي هوکړه لیک، د افغانستان د ملي شورا او يو شمېر پخوانيو افغان چارواکو د مخالفت توند غبرگونونه راوپارول او دا هوکړه لیک يې د افغانستان د ملي گټو په زيان وباله. پاکستان د دغې توافق نامې هرکلی کړی او پاکستانی رسنيو يې ځينې مواد هم خپاره کړي؛ خو په افغانستان کې ذهنيت دا دی چې دا توافق نامه د پاکستانی لوري په گټه او د افغان لوري په زيان ده او له همدې کبله يې د لغوه کولو غوښتنه کېږي.

پوښتنه دا ده، چې د دغه هوکړه لیک اصلي هدف څه دی؟ او آیا افغان حکومت په رښتيا هم د ملي گټو ضد هوکړه لیک لاسليک کړی؟ همدا راز د لغوه کېدو يا نه لغوه کېدو اغېزې به يې څه وي؟

د دې ترڅنگ تېره اوونۍ د روسيې د کورنيو چارو وزير ولاديمير کولوكولتسف او ورپسې د افغانستان او پاکستان لپاره د روسيې ځانگړی استازی کابلوف کابل ته راغی او له ولسمشر سره يې په سيمه کې د روان وضعیت په اړه خبرې وکړې. مسکو د افغانستان په تړاو بېلابېلې اندېښنې لري او له همدې امله هڅه کوي چې د افغانستان په قضيه کې لېوالتيا ونښيي. د افغان-روس د اړيکو مخينې ته په کتو سره، دا دوه اړخيزې اړيکې په کوم لوري روانې دي؟ او د افغانستان په قضيه کې د روسيې وروستۍ لېوالتيا څه عوامل لري؟

د ستراتېژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز د دې اوونۍ په تحليل کې پر همدغو موضوعاتو شنې کړې دي.

توافق نامه با آی اس آی؛ نه آن دشمنی، نه این دوستی!

"دشمن افغانستان هیچ گاه دوست پاکستان نخواهد شد!" این سخنی بود که نواز شریف صدراعظم پاکستان در سفر اخیر خود به کابل، در جریان کنفرانس مطبوعاتی با رئیس جمهور غنی بیان کرد. تعبیر ساده از این سخن این است که تروریسم دشمن مشترک هر دو کشور است و مبارزه مشترک علیه این پدیده ایجاب می نماید که پاکستان، دشمن افغانستان را دشمن خود تلقی نموده و با آن به عنوان دشمن برخورد نماید، اما در مقابل از افغانستان نیز انتظار دارد تا با دشمن پاکستان، به عنوان دوست معامله نکند.

این سخن نواز شریف می توانست فقط به عنوان یک تعهد دوستانه که در سخنرانی های دیپلماتیک معمول است، تلقی گردد؛ اما افشای این مسئله که میان سازمان های استخباراتی دو کشور، یعنی آی اس آی و امنیت ملی افغانستان، توافق نامه ای به منظور همکاری های مشترک به امضا رسیده است، در افغانستان سروصدا برانگیخت و به خصوص پنهان کاری حکومت در افشای متن این توافق نامه فرصتی به رسانه ها داد تا علیه آن به بسیج اذهان عامه پردازند و همین موضوع عکس العمل های تندی را علیه حکومت، حتی در پارلمان نیز موجب شد.

قابل یادآوری است که مدت ها قبل از امضای توافق نامه، خبر از همکاری میان نهادهای استخباراتی دو کشور در رسانه ها منعکس شده بود. مثلاً گفته می شد که اعضای "آی اس آی" به زندان های افغانستان رفته و در آنجا از

زندانیان بازپرسی می‌نمایند. به همین دلیل نیز مقامات امنیتی افغان به خواست آی اس آی، همه زندانیانی را که گفته می‌شود از افراد نسبتاً مهم طالبان اند، از ولایات مختلف به زندان بگرام برده‌اند تا کار بازپرسی و تحقیق از آنان توسط آی اس آی، آسان‌تر شود.

تعریف از دشمن مشترک

عدم اعتماد میان دو کشور در طول سال‌های گذشته دیواری چنان بلند در روابط به میان آورده که نمی‌توان آنرا در کوتاه‌مدت از میان برداشت. در طول سال‌های گذشته در افغانستان، در عقب هر فعالیت تخریب‌کارانه و هر کشتاری که صورت گرفته، متهم اصلی پاکستان تلقی شده است.

دشمن پنداشتن پاکستان و تبلیغ در این مورد به صورت طبیعی موجب اختلاف در تعریف دوست و دشمن میان دو کشور گردیده است؛ به خصوص که دشمن اصلی پاکستان یعنی هندوستان با کمک‌های سخاوتمندانه در طول سال‌های گذشته، به عنوان نزدیک‌ترین دوست افغانستان در منطقه شناخته شده است.

بنابراین دشوار است که در کوتاه‌مدت این تصویر از آی اس آی را که خود امنیت ملی افغانستان نیز به عنوان یک نهاد مطلع از عوامل پشت پرده رویدادها، در تقویت آن در اذهان مردم افغانستان نقشی مهم داشت، از میان برداشت و به مردم گفت که مسایلی چون "عمق استراتژیک" و تلاش پاکستان برای مبدل ساختن افغانستان به "صوبه پنجم" که به عنوان هدف تغییر ناپذیر رهبران پاکستان در مورد افغانستان از آن نام برده می‌شد، تصوراتی نادرست بوده است و دشمن افغانستان و پاکستان مشترک است.

استقبال پاکستان از این توافق‌نامه

رسانه‌های پاکستان از این توافق‌نامه استقبال کرده و آنرا قدمی مهم در راه مبارزه با تروریسم دانسته‌اند. به گزارش رسانه‌های پاکستان، در این توافق‌نامه در کنار اهداف عمومی چون مبارزه مشترک علیه تروریسم، مسایل دیگری هم آمده است که بیشتر متضمن منافع پاکستان است؛ از جمله مبارزه مشترک علیه سازمان‌های استخباراتی دشمن و مبارزه با جدایی طلبی.

اینکه کدام سازمان‌های استخباراتی در جهان را باید دشمن پنداشت، در این تفاهم‌نامه تعریفی ارائه نشده؛ اما بعد از سفرهای آصف علی زرداری در 7 می و نواز شریف صدراعظم پاکستان در 12 می 2015 به کابل، رسانه‌های پاکستان نوشتند که در این دیدارها، مسئله استفاده "را" سازمان استخباراتی هندوستان از خاک افغانستان علیه پاکستان، مورد بحث قرار گرفت.

قبل از سفر نواز شریف و راحیل شریف به کابل، روزنامه "نوی وقت" چاپ پاکستان از قول منابع نزدیک به حکومت پاکستان گزارش داد که نواز شریف با موجودیت جنرال راحیل شریف لوی درستیز پاکستان و رضوان اختر رئیس آی اس آی در این سفر، مقامات افغان را از فعالیت‌های شبکه استخباراتی "را" در افغانستان آگاه خواهد ساخت و نگرانی خود را از فعالیت‌های هندوستان برای ایجاد عدم استحکام در پاکستان، با مقامات افغان در میان خواهد گذاشت. این مداخلات از طریق افغانستان توسط جدایی طلبان بلوچ در بلوچستان و از جانب تحریک طالبان پاکستان تحت رهبری ملا فضل الله به خصوص در خیبر پشتونخواه، صورت می‌گیرد. مقامات امنیتی پاکستان در این مورد اسنادی را نیز، به جانب افغانی ارائه خواهند نمود.

عملیات مشترک در دو سوی مرز

قبلاً گفته می‌شد که دو کشور به این توافق دست یافته اند که نیروهای شان در دو سوی مرز با هم به عملیات مشترک علیه تروریست‌ها بپردازند، اما بعداً مقامات افغان این شایعات را رد کردند و مقامات پاکستانی نیز تصریح نمودند که نیروهای دو طرف عملیات در دو سوی مرز را هم‌آهنگ به پیش می‌برند و این، به معنای عملیات مشترک نیست.

اما به نظر می‌رسد که عملیات نیروهای پاکستانی در داخل خاک افغانستان شکل دیگری به خود گرفته است. مقامات پاکستانی با درک حساسیت‌هایی که ممکن است مداخله آنان در داخل خاک افغانستان ببار آورد، این کار را توسط سربازانی که یونیفورم نظامی ندارند، در هم‌آهنگی با نیروهای افغان انجام می‌دهند. فرستادن ملیشه‌های این کشور در یک مأموریت اطلاعاتی و تحت پوشش طالبان پاکستانی و جنگ آنان علیه طالبان افغان، می‌تواند جنگ داخلی میان طالبان به شمار آید. کاری که همین اکنون در بعضی از ولسوالی‌های ننگرهار چون نازیان و اچین به راه افتاده و تعداد زیادی از مردم محل را نیز آواره ساخته است.

در ابتدا شایعاتی به گوش می‌رسید که این جنگ میان طالبان افغان و گروه دولت اسلامی "داعش" به راه افتاده است، اما بعد گفته شد که این افراد طالبان پاکستانی اند که به منظور به دست آوردن مناطق بیشتر در شرق افغانستان علیه طالبان افغان می‌جنگند. پاکستانی‌ها مدعی اند که مولانا فضل الله رهبر طالبان پاکستانی با تعدادی از هوادارانش، در همین مناطق پناه گرفته اند و به کمک سازمان استخباراتی هندوستان "را" در داخل پاکستان دست به عملیات می‌زند.

مبارزه با جدایی طلبی

یکی از مواد این توافق‌نامه، دو طرف را به مبارزه مشترک علیه جدایی طلبی متعهد می‌سازد. جدایی طلبی مشکلی افغانستان نیست بلکه مشکلی است که در پاکستان وجود دارد و زمانیکه سخن از جدایی طلبی در پاکستان به میان می‌آید، بیشتر منظور بلوچ‌های این کشور اند.

طبق گزارش روزنامه اکسپرس تریبون و سایر رسانه‌های پاکستان، در جریان مبارزه علیه تروریسم در این اواخر حدود 30 هزار نفر در سراسر پاکستان دستگیر شده‌اند که بیش از ده درصد این گرفتاری‌ها یعنی 3466 تن، در ایالت بلوچستان بوده است.

این نکته مشخص است که در ایالت بلوچستان پاکستان، طالبان پاکستانی دست به عملیات نمی‌زنند و این ایالت بیشتر میدان جنگ جدایی طلبان بلوچ با نیروهای پاکستانی است. دولت پاکستان این جدایی طلبی را ناشی از مداخلات هندوستان از طریق خاک افغانستان می‌داند.

نتیجه گیری

شکی نیست که کشورهای همسایه نیازمند داشتن روابط خوب با همدیگر اند و این روابط باید بر بنیاد قراردادهای و توافق‌نامه‌ها رسمیت یابد. اما هرگونه پنهان کاری در این زمینه‌ها به خصوص میان کشورهای که با هم روابط پرتنش را تجربه کرده‌اند، می‌تواند عکس العمل‌های منفی را به میان آورده و ناباوری‌ها را بیشتر سازد؛ چنانچه افشای امضای این توافق‌نامه میان آی اس آی و سازمان استخبارات افغانستان، موجب عکس العمل‌های تند در

پارلمان افغانستان گردید و حتی این کار با خیانت ملی مترادف به شمار آمد. مخالفت با این تفاهم‌نامه در افغانستان به حدی است که شاید به زودی شاهد لغو آن باشیم، اما الغای آن شاید به نامی‌های بیشتر در افغانستان بیانجامد.

مردم پشتون و بلوچ در پاکستان شاید بخشی از دستگیری‌های اخیر در پاکستان راه ناشی از همکاری امنیت ملی افغانستان با آی اس آی بدانند و نسبت به افغانستان بدبین گردند به خصوص که گفته می‌شود دستگیری‌های صوبه سرحد به مسایل دیگری از جمله "کریدور اقتصادی کاشغر" که از گوادر تا سرحد چین باید ادامه یابد، رابطه دارد. قرار بود این راه از مسیر خیبر پشتونخواه بگذرد که روی اقتصاد این منطقه تاثیر مثبت برجا بگذارد، اما حکومت مرکزی در صدد تغییر این مسیر از راه پنجاب است. دستگیری 16813 نفر در صوبه سرحد، با این مسئله هم بی‌ارتباط نیست.

مسایلی از جمله آموزش کادرهای استخباراتی افغان و همکاری‌های تخنیکی که رسانه‌های پاکستانی مدعی اند بخشی از این توافق‌نامه است، از طرف مقامات افغان رد شد. پس سوال این است که نفع افغانستان در این توافق‌نامه چیست؟

د افغانستان په لور د روسیې زیاتېدونکې لېوالتیا

له یوې لسیزې راهیسې د افغانستان په لور د مسکو پاملرنه مخ په زیاتېدو ده؛ خو په دې وروستیو کې په افغانستان کې د داعش ډلې د شتون په تړاو پراخو تبلیغاتو د مسکو اندېښنې زیاتې کړې دي.

په تېرو څو میاشتو کې د افغانستان په اړه د ولادیمیر پوتین، د روسیې د بهرنیو چارو وزیر لاوروف او د افغانستان-پاکستان په تړاو د مسکو د ځانگړي استازي کابلوف څرگندونې او کابل ته د کابلوف او اوس بیا د روسیې د کورنیو چارو وزیر کولوکولتسف سفرونه، د دغه هېواد د زیاتېدونکو اندېښنو ښکارندويي کوي.

څو پوښتنې، چې د افغانستان په اړه د مسکو تگلاره کله بدله شوه؟ د افغان-روس اړیکې د سپټمبر له یولسمې راهیسې څه ډول دي؟ او د افغانستان په تړاو د روسیې د زیاتېدونکې پاملرنې او اندېښنو تر شا کوم لاملونه دي؟ دلته تحلیل شوې دي.

د روسانو ماتې او د مسکو د تگلارې بدلون

افغانستان له روسيې سره له ډېر پخوا څخه آشنا دی. همدا افغانستان و، چې په نولسمه پېړۍ کې د روسانو او انگریزانو ترمنځ د سترې لوبې د رقابت ډگر وگرځېد. په شلمه پېړۍ کې هم روسیه په اقتصادي او نظامي برخه کې د افغانستان تر ټولو ستر مرستندوی هېواد وگرځېد. روسيې له ۱۹۵۴ څخه تر ۱۹۷۸ کال پورې، له افغانستان سره په نظامي او اقتصادي برخو کې له یو ملیارد ډالرو څخه زیاتې مرستې وکړې. هغه مهال هم، افغانستان د سترې لوبې په شان یو ځل بیا د زبرځواکونو د رقابت ډگر و؛ خو د انگریزانو پرځای د روسانو په مقابل کې امریکایان وو. امریکایانو هم هغه مهال له افغانستان سره مرستې وکړې، خو د مرستو کچه یې د روسانو په پرتله کمه وه^۱

تر ۱۹۹۱ کال پورې روسانو د خپلې تگلارې له مخې، تر ډېره له هغو حکومتونو سره مرسته کوله، چې یا د دوی همفکره وو او یا په نړېوال سیاست کې له دوی سره همغږي وو. خو کله چې دوی په افغانستان کې ماتې وخوړه نو تگلاره یې بدله کړه او د روسيې ولسمشر بورېس یلتسن د ۱۹۹۱ کال د نوامبر له یولسمې څخه د نوامبر تر پنځلسمې پورې د مجاهدینو له اوو تنظیمونو څخه د څلورو تنظیمونو استازو ته، چې مشري یې استاد برهان الدین رباني کوله، په مسکو کې ښه راغلاست ووايه او د روسي اسیرانو د پرېښودو په بدل کې یې له افغانستانه د خپلو مشاورینو د ایستلو او له ډاکتر نجیب الله سره د مرستې نه کولو ژمنه وکړه^۲.

له هماغه وخته د افغانستان په لور د روسانو تگلارې بدلون وموند، چې تر ۲۰۰۱ کال پورې یې دوام درلود. هغه مهال روسانو له افغان مجاهدینو سره هم اړیکې ټینګې کړې؛ خو د سپټمبر د یولسمې بریدونو بیا هر څه بدل کړل.

^۱ د لويس دوپري د کتاب "افغانستان" له مخې، امریکایانو په ۱۹۵۰-۱۹۷۱ کلونو کې له افغانستان سره ۲۸۰ ملیون ډالره مرستې کړې وې؛ خو هغه مهال بیا د روسانو د مرستو کچه ۶۷۰ ملیون ډالره وه. وګورئ، د لويس دوپري "افغانستان" کتاب، مخونه ۶۳۰-۶۴۱

^۲ Richard Weitz, Moscow's endgame in Afghanistan, Conflict Quarterly, Winter: 1992.

افغان-روس اړیکې د سپټمبر له یولسمې تر اوسه

کله چې په امریکا کې د سپټامبر د یولسمې بریدونه وشول او په غبرگون کې یې امریکا او ناپو په افغانستان یرغل وکړ، روسیې هم د هغو بریدونو هرکلی وکړ؛ ځکه د طالبانو د امارت پرمهال افغانستان نه یوازې دا چې چیچنیا په رسمیت پېژندلې وو، بلکې د روسیې-چیچنیايانو د ۲۰۰۰ کال جگړې په اوج کې یې په کابل کې د چیچنیا د سفارت پرانیستلو ته هم اجازه ورکړه. همدا لامل و، چې له کابل څخه د طالبانو د وتلو پر مهال د روسیې یو شمېر دیپلوماتان کابل ته راغلل او په کابل کې یې د ۲۰۰۱ کال د دسمبر پر ۲۸مه خپل سفارت پرانیست.

د مارېک مینکيسزاک په اند له ۲۰۰۱ کال راهیسې تر اوسه د افغانستان په تړاو د روسیې تگلاره په دريو پړاوونو کې ویشلی شو:

1. له ۲۰۰۱ څخه تر ۲۰۰۲ کاله پورې؛

2. له ۲۰۰۳ څخه تر ۲۰۰۶ کاله پورې؛

3. له ۲۰۰۷ څخه تر اوسه.

په لومړي پړاو کې د روسیې او افغانستان ترمنځ د جگپوړو چارواکو سفرونه تبادل شول او هماغه مهال په افغانستان کې د روسیې لېوالتیا زیاته شوه؛ ځکه د افغانستان په لنډمهالي حکومت کې ډېری هغه څېرې وې، چې پخوا د شمالي تلوالي غړي وو او له مسکو سره یې نېې اړیکې لرلې. له همدې کبله د ۲۰۰۲ کال د فبرورۍ پر ۴مه د روسیې د بهرنیو چارو وزیر کابل ته راغی او حامد کرزي ته یې مسکو ته د ورتگ بلنه هم ورکړه. د فبرورۍ پر ۱۲مه مارشال محمد قسیم فهمیم مسکو ته ولاړ، هلته یې افغان اردو ته د وسلو رانیولو په تړاو خبرې وکړې؛ د فبرورۍ په ۲۸مه د افغانستان د کورنیو چارو وزیر یونس قانوني هم مسکو ته ولاړ. وروسته حامد کرزي هم د روسیې د بهرنیو چارو د وزیر په بلنه، دوه ځله مسکو ته ولاړ.

افغان-روس اړیکې له ۲۰۰۳ څخه تر ۲۰۰۶ کال پورې د رکود ښکار شوي؛ خو دغه مهال د افغانستان او روسیې ترمنځ نظامي اړیکې او مرستې د پراخېدو پر لور روانې وې. روسیې له ۲۰۰۲ څخه تر ۲۰۰۵ کال پورې له افغانستان سره د روزنې، پوځي وسایلو او تدارکاتي خدماتو په برخه کې تر ۳۰ ملیونه ډالرو پورې مرستې

ورکړې^۳. په ۲۰۰۵ کال کې روسيې افغانستان ته د ۳۰ ميليونو ډالرو په ارزښت نظامي تجهيزات او چورلکې ورکړې.

کله چې د حامد کرزي د لومړۍ دورې په وروستيو کې د کابل-واشنگټن اړيکې د خرابېدلو پر لور ولاړې، په ۲۰۰۸ کال کې په امريکا کې اوباما ولسمشريزې ټاکنې وگټلې او د افغانستان د ۲۰۰۹ کال د ولسمشريزو ټاکنو پرمهال ريچارد هالبروک او امريکا د افغانستان په ټاکنو کې لاسوهنه وکړه؛ نو د حامد کرزي اړيکې له امريکا سره خرابې شوې.

د دې ترڅنگ په ۲۰۰۸ کال کې د امريکا او روسيې اړيکې هم، د جورجيا له کبله خرابې شوې. ځکه هغه مهال روسيې د امريکا پر يوه ملگري (جورجيا) نظامي يرغل وکړ او هلته يې د امريکا گټې وننگولې.

د امريکا-افغانستان اړيکو او د امريکا-روسيې اړيکو له خرابېدو سره افغان-روس اړيکې د ښه کېدو په لور شوې او مسکو د افغانستان له ۱۲ ميليارده ډالرو پورونو څخه، ۱۱.۱ ميليارده ډالر معاف کړل. وروسته يې په ۲۰۱۰ کال کې پاتې ۸۹۱ ميليون ډالره پورونه هم معاف کړل. په ۲۰۱۰ کال کې روسيې د افغانستان ملي اردو ته شل زره کلاشينکوفونه ورکړل، ۲۵۰ پوليس يې وروزل، د نغلو بند بيارغونه يې پيل کړه او په ۲۰۱۱ کال کې خپله حامد کرزي مسکو ته په خپل درېيم رسمي سفر ولاړ^۴.

د دې ترڅنگ له ۲۰۰۸ کال راهيسې د افغان-روس خپلمنځي تجارت هم کال په کال زيات شو. په ۲۰۰۸ کال کې دوه اړخيزه سوداگري ۲۰۰ ميليون ډالره وه، په ۲۰۱۰ کال کې ۵۷۱.۳ ميليونه ډالره شوه او په ۲۰۱۳ کال کې يو ميليارد ډالرو ته ورسېده.

وروسته په ۲۰۱۱ کال کې د روسيې لورپورې چارواکي، چې د روسيې د پارلمان رئيس و، افغانستان ته په سفر راغی او ورو ورو افغانستان ته د روسي چارواکو سفرونه په زياتېدو شول. کله چې په افغانستان کې اشرف غني ولسمشريزې ټاکنې وگټلې نو روسيې الکساندر منتسکي، افغانستان ته د خپل نوي سفير په توگه راولېږه. نوموړی مخکې د روسيې په بهرنيو چارو وزارت کې ډيپلومات او وروسته په هند، پاکستان او نيپال کې سفير

^۳ Thomas Ruttig, From Point Zero to 'New Warmth': Russian-Afghan relations since 1989, Afghanistan Analysts Network, 2014

^۴ Thomas Ruttig, From Point Zero to 'New Warmth': Russian-Afghan relations since 1989, Afghanistan Analysts Network, 2014

پاتې شوی و. همدا راز افغانستان ته د روسیې د ځانگړي استازي کابلوف تگ-راتگ هم زیات شو. کابلوف تېره اوونۍ د روسیې د کورنیو چارو د وزیر له سفر وروسته کابل ته راغی او له اشرف غني سره یې د روانو حالاتو په اړه خبرې وکړې.

د کابلوف او د روسیې د کورنیو چارو د وزیر کولکولتسف سفرونه داسې مهال ترسره کېږي، چې په افغانستان کې د داعش په تړاو خبرونو، د افغانستان په شمال کې روانو ناامنیو او د نشه‌يي توکو قاچاق، مسکو اندېښمن کړی دی.

د روسیې د زیاتېدونکې لېوالتیا او اندېښنو عوامل

دا چې د افغانستان پر لور د روسیې د زیاتېدونکو اندېښنو، پاملرنې، او لیوالتیا تر شا کوم لاملونه دي، په لنډه توگه یې دلته بیانوو:

1. له سیمې څخه د امریکایانو وتل

په تېرو څو کلونو کې د روسیې د زیاتېدونکې لېوالتیا، پاملرنې او اندېښنو تر شا په ۲۰۱۴ کال کې له سیمې او افغانستان څخه د امریکایانو د وتلو اعلان و. دغه اعلان نه یوازې دا چې د روسیې لېوالتیا زیاته کړه، بلکې د دوی اندېښنې یې هم زیاتې کړې. له یوې خوا دوی خوښ دي، چې له سیمې او افغانستان څخه امریکایان وځي، خو له بلې خوا بیا په افغانستان کې د ځواک د تشې له راتگ سره دوی له دې هم وېره لري، چې هسې نه افغانستان د بې‌ثباتۍ او ناامنیو په لور ولاړ شي او په وروستي قدم کې به منځنۍ آسیا او خپله روسیه هم اغېزمنه کړي. له همدې امله دوی د امریکایانو له دغه اعلان راهیسې له افغانستان سره نظامي مرستې کوي.

2. د کابل-واشنگټن د اړیکو خرابوالی اړیکې

یو له هغه لاملونو څخه چې روسیه یې افغانستان ته ډېره نږدې کړه، د جورجیا د قضیې پرمهال د کابل-واشنگټن خرابې اړیکې وې، چې یادونه یې مخکې وشوه.

3. داعش ډله

په عمومي ډول له تېرو څو میاشتو راهیسې د روسانو د ډېرې اندېښنو تر شا په افغانستان کې د داعش ډلې د شتون خبره ده. په دې تړاو د روسیې له ولسمشر ولادمیر پوتین، د بهرنیو چارو وزیر لاوروف، د کورنیو چارو وزیر

کولوکوتسف څخه نیولې په کابل کې د روسیې سفیر او د افغانستان او پاکستان لپاره د روسیې تر ځانگړي استازي کابلوف پورې خپلې اندېښنې څرگندې کړې دي.

په افغانستان کې د داعش د نفوذ په تړاو د ۲۰۱۴ په ډسمبر کې پوتین خبرداری ورکړ، چې داعش هڅه کوي، په افغانستان کې نفوذ پیدا کړي.^۵ همدارنگه د روسیې د بهرنیو چارو وزیر لاوروف په وینا، داعش د روسیې خاورې ته نږدې کېږي.^۶ دغه راز روسیې د ۲۰۱۵ کال په مارچ کې ویلي وو، چې داعش په افغانستان کې نفوذ کړی او اوس د روسیې متحدین گوانښي.^۷ وروسته بیا حنیف اتمر د روسیې له بهرنیو چارو وزیر سرگي لاوروف سره په مسکو کې د لیدنې پر مهال وویل، چې روسیه دې ته چمتو ده چې له افغانستان سره د تروریزم پر خلاف په مبارزه کې مرستې وکړي. تېره اوونۍ هم د روسیې د کورنیو چارو وزیر او د افغانستان په تړاو د روسیې د ځانگړي استازي کابلوف سفرونه، په همدې موخه وو.

۴. نشه یي توکي:

د نشه یي توکو قاچاق او په روسیه کې یې زیاتېدونکي روږدي هغه بله اندېښنه ده، چې په افغانستان کې یې د روسانو لېوالتیا زیاته کړې ده. د ملگرو ملتونو د یوې سرچینې له مخې روسیه تقریباً د ټولې اروپا د تقاضا په کچه د اپیمو او مخدره موادو روږدي لري (روسیه ۷۰ ټنه او اروپایي اتحادیه ۸۸ ټنه مخدره مواد استعمالوي) او هر کال تقریباً تر یو لکو پورې پر مخدره موادو روږدي کسان مړه کېږي، چې له دېرشو زرو څخه تر څلوېښتو زرو پورې یوازې روسان دي. د روسانو په اند روسیې ته د مخدره موادو قاچاق تر ډېره له افغانستان څخه کېږي.^۸ ځکه افغانستان اوس هم د نړۍ ۹۰ سلنه د نشه یي توکو تقاضا برابروي. د روسیې د کورنیو چارو وزیر د سفر له

فارس نیوز، پوتین: داعش به دنیال نفوذ در افغانستان است، جدي ۴ مه، ۱۳۹۳ کال، پرلیکه بڼه:

<http://af.farsnews.com/politics/news/13931004000594>^۵

^۶فارس نیوز، لاوروف: داعش به خاک روسیه نزدیک می شود، د جدي ۴ مه، ۱۳۹۳ کال، پرلیکه بڼه:

<http://www.farsnews.com/newstext.php?nn=13931004000520>

^۷صدای روسیه، داعش افغانستان، متحدین روسیه را تهدید می کند، ۵ مارچ ۲۰۱۵، پرلیکه:

http://dari.sputniknews.com/dari.ruvr.ru/news/2015_03_05/283210744

^۸ Dmitri Trenin and Alexei Malashenko, Afghanistan: A view from Moscow, Carnegie Endowment, 2010, p: 15

اجنداوو څخه يوه دا هم وه، چې په څه ډول دواړه هېوادونه نشه يي توکو په قاچاق کې له يو بل سره همکاري وکړي.

5. د شمال ناامنی:

په شمال کې ورځ تر بلې زياتېدونکې ناامنی؛ په کندز، فارياب، بدخشان او تخار کې د وسله والو مخالفينو زياتېدونکي عمليات، د روسيې د جگپوړو چارواکو ژورې اندېښنې راپارولې دي. له همدې امله په دې اړه روسي چارواکيو څرگندونې هم کړې دي. روسيه له دې وېره لري، چې هسې نه د دغو ناامنيو لړۍ منځنۍ آسيا او بيا مسکو ته هم وغځېږي.

پای

ارتباط با ما:

ایمیل: info@csrskabul.com - csrskabul@gmail.com

وب سایت: www.csrskabul.net - www.csrskabul.com

شماره تماس: (+93) 784089590